

Põhikohtuasja pooled

Hageja: X BV

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

1. Komisjoni 28. juuni 1995. aasta määruse (EÜ) nr 1484/95, millega sätestatakse täiendavate imporditollimaksude süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja määratakse kindlaks kodulinnuliha- ja munasektori ning ovoalbumiini kohta täiendavad imporditollimaksud ning tunnistatakse kehtetuks määrus nr 163/67/EMÜ (muudetud komisjoni 24. märtsi 2010. aasta määrusega (EL) nr 248/2010), artikli 3 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et liitu imporditud kaup müüdi kahjumiga, see tähendab tollideklaratsioonis esitatud CIF-impordihinnast madalama hinnaga, ei ole iseenesest piisav, et tuvastada, et CIF-impordihind ei ole õige, kui importija tõendab, et kõik kauba saadetisega seotud tingimused kinnitavad selle hinna õigsust.
2. Määruse nr 1484/95 artikli 3 lõiget 5 ja artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et kui importija ei tõenda tollideklaratsioonis esitatud CIF-impordihinna õigsust, peab toll täiendava tollimaksu kohaldamiseks selle hinna kõrvale jätma ja kasutama imporditud kauba tolliväärtuse määramise meetodeid, mis on ette nähtud nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97) artiklites 29–31.

(¹) ELT C 182, 28.05.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. märtsi 2020. aasta otsus (Obvodní soud pro Prahu 8 eelotsusetaotlus – Tšehhi Vabariik) – Libuše Králová versus Primera Air Scandinavia

(Kohtuasi C-215/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EÜ) nr 44/2001 – Artikli 5 punkt 1 – Kohtualluvus lepingutega seotud asjades – Artiklid 15 – 17 – Kohtualluvus tarbijalepingute puhul – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artiklid 6 ja 7 – Õigus hüvitisele lennu pikaajalise hilinemise korral – Reisi ja majutust sisaldav veoleping, mille reisija on sõlminud reisibürooga – Hagi hüvitise saamiseks, mis on esitatud lennuettevõtja vastu, kes ei ole selle lepingu pool – Direktiiv 90/314/EMÜ – Pakettreis)

(2020/C 215/05)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Obvodní soud pro Prahu 8

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Libuše Králová

Kostja: Primera Air Scandinavia

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrust (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, tuleb tõlgendada nii, et reisija, kelle lend on hilinenud kolm või enam tundi, võib esitada hüvitise saamiseks hagi tegutseva lennuettevõtja vastu selle määruse artiklite 6 ja 7 alusel, isegi kui reisija ja see lennuettevõtja ei olnud omavahel lepingut sõlminud ja asjaomane lend oli osa pakettreisist, mis kuulub nõukogu 13. juuni 1990. aasta direktiivi 90/314/EMÜ reisipakettide, puhkusepakettide ja ekskursioonipakettide kohta kohaldamisalasse.
2. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et reisija poolt määruse nr 261/2004 alusel esitatud hagi tegutseva lennuettevõtja vastu hüvitise saamiseks kuulub mõiste „lepingutega seotud asjad“ alla selle sätte tähenduses ka siis, kui poolte vahel ei ole lepingut sõlmitud ja selle lennuettevõtja teostatud lend oli ette nähtud kolmanda isikuga sõlmitud pakettreisilepingus, mis hõlmas ka majutust.
3. Määruse nr 44/2001 artikleid 15–17 tuleb tõlgendada nii, et hüvitise saamise hagi, mille reisija esitab tegutseva lennuettevõtja vastu, kellega see reisija ei ole lepingut sõlminud, ei kuulu nende artiklite kohaldamisalasse, mis puudutavad valikulist kohtualluvust tarbijalepingute puhul.

(¹) ELT C 190, 4.6.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. märtsi 2020. aasta otsus – Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-244/18 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Kapitalisüst ja riigigarantiid – Mõiste „riigiabi“ – Mõiste „eelis“ – Eraettevõtja põhimõte – Erainvestori kriteerium – Euroopa Komisjoni kohustus viia läbi hoolikas ja erapooletu uurimine – Kohtulik kontroll – Tõendamiskoormis – Mõiste „raskustes olev ettevõtja“ – Päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi suunised – Garantiiteatis – 2011. aasta ajutine raamistik – Tagasinõutava abi summa – Komisjonil ja Euroopa Liidu Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus)

(2020/C 215/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Apellant: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (esindajad: *dikigoroi* I. Drillerakis, E. Rantos, N. Korogiannakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou ja G. Psaroudakis)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: É. Gippini Fournier ja A. Bouchagiar)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Larko vs. komisjon (T-423/14, EU:T:2018:57) osas, milles Üldkohus lükkas selle kohtuotsusega tagasi hagi esimese väite esimese osa niivõrd, kui võrd see puudutas 2008. aastal Kreeka riigi poolt Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE-le antud garantiid seoses 30 miljoni euro suuruse laenuga, mille ATE Bank andis nimetatud äriühingule.